

לא נראתה שום להקה זרה אחרת באופק האמנותי. חרדי וחבריו להצגת הפעולה ספדו את כפות ידיהם בנחת.

קו את כפות ידיהם בנחת. חבריו של חרדי לתיאטרון ספקו אותה שעה את ידיהם ביאוש. המוסדות הממשלתיים הודיעו להם כי אינם מתלהבים מהבימה אתה של מרתה גראה לארץ. הנהלת הבימה הרימה קול זעקה. מבלי לזכור כי הם עצמם שלחו את חרדי להצגה שהצליחה להפיל על לחץ ולבטל את הופעותיה של מרתה גראה, רצו אנשי התיאטרון לאישים המתאימים, דפקו על דלתות חדרות העשור, לחשו לאוזניהם של מקבלי כרטיסי ההזמנה להצגות הבכורה.

בסוף השבוע היה נראה כי הנהלת הבימה נחלה נצחון על שחקן הבימה חרדי. ההרפתקה תתקיימה כסידור. הודיע איש ההנהלה. חזרה הפעולה של חרדי יצאה להלחם בלהקה אחרת, פחות מיוחסת.

מאחורי הקלעים

מפא"ניק נכסל לשידור

שיתוף פעולה צפוי בשטחים מנהליים רבים בין הנהלות הבימה והתיאטרון הקאמרי, אם יגיעו מנהלי שני המוסדות

תיאטרון

מבצע הרקולס

בגלל חגורה (התיאטרון הקאמרי) יצא הרקולס להילחם באמונות האגיות, שהייתולוגיה היוונית מספרת עליהן כי הן היו עשויות ללא-חת, הקימו וניהלו ממלכה ללא גבירים, ריכזו את כל הזכרים שבארצן בבתוך מכלאה מיוחדת לצרכי רבייה בלבד.

הבאת חגורת האמונות היתה רק אחת מתוך 12 המשימות שהטיל אוריטיאוס מלך מיקנה על הרקולס, שהאלים שיעבדו אותו לו גמשה 12 שנה. החגורה, התחליף הנשי לכתר הגברי, נכללה במשימה התשיעית. לגבי הקאמרי היתה חגורת האמונות משימה ראשונה במעלה: הצלת קרנו של התיאטרון ושינוע הציבור כי עדיין לא נס ליחו ולא סרו טעמי, וכי עוד ראוי הוא לכתר הבכור של התיאטרון הישראלי.

אולם בעוד שהרקולס ניצח, נכשל הקאמרי. עם טקסט קלוש וחחר כמו זה של בן ו. לוי, מחזאי בריטי ממדרגה שניה, לא יכלו אפילו שחקני הטובים ביותר של התיאטרון לעשות הרבה: בימוי טוב (גר' שון פלוטקיין) תפאורה יפה (אריה נבון) ומשחק מצוין (אורנה פורת) אברהם בן-יוסף, רחל מרקוס ובתיה לנצט), לא הצילו את ההצגה. אפילו הרקולס המקורי היה מתקשה לעשות זאת.

אורוות התיאטרון. מדוע בחרה הנהלתו החדשה של הקאמרי את בגלל חגורה להצגה? דעתם של רבים ממבקרי התיאטרון המקצועיים, ואתם רבים מאד משחקני הקאמרי והתיאטרון רונים האחרים, היתה השבוע מאוחדת: במקום בו אפשר להציג את בגלל חגורה, אפשר וצריך להשקיע מאמץ בהכנתו להצגה של מחזה מקורי.

התשובה על כך מוכנה בפי אנשי הקאמרי. בשחוח פרטיות השיבו מנהלי האמנותיים כי "עד שלא יגיע המחזה המקורי לדרגה בינלאומית, לא נוכל להציג אותו". זוהי גם התשובה לסימן השאלה הגדול, מדוע הולכים מנהלי החדשים בדרך הבדוקה של כשלוניקומיהם. בגלל חגורה אינו מחזה על רמה בינלאומית. הביקורת הבריטית קטלה אותו ברובה ה"גדול": "המערכה הראשונה מבטיחה", כתבו המבקרים, "השנייה למטה מכל ביקורת".

המשימה העומדת עתה לפני הקאמרי היא אחת ממשימותיו של הרקולס עצמו: לנקות היטב את אורוות התיאטרון הישראלי והקאמרי בפרט מערימות הדעות הקדומות ורגשי הניחיתות הרובצות בהן, לצאת לדרך המלך של המחזה המקורי.

יבוא הבימה נגד הבימה

בישיבה שהתקיימה לפני כמה שבועות ב"בית הסופר בתל-אביב, היה השחקן דוד חרדי, מחתיקי הבימה, ראש המדברים: הוא ניצעע בידיו בהתרגשות, ביקש פעמים אחדות את רשות הדיבור, סיפר בדיחות מעניינות דימא ונבחר להצגת הפעולה של הלוחמים נגד היבוא האמנותי לישראל. אותה שעה בה ישב נציגם בחברת סופרי רים, עתונאים ועסקיניציבור, תיכן יחד אתם את דרכי הפעולה נגד היבוא הבלתי-מרוסן של אמנים ולהקות, ישבו חברי הנהלת הבימה על מדוכה אחרת, לא הרחק מבית הסופר. בבית הבימה דנה הנהלה על הבאתה לארץ של להקת מרתה גראה, הרקדנית האמריקאית המפורסמת שכבר ביקרה בישראל ונחלה הצלחה מרובה. הצלחה נוספת, חשבו בצדק גוברי התיאטרון, תעזור לקופת הבימה. החזקה בה ישב דוד חרדי הצליחה בפי עולתה: לפי דרישתה החליטו המוסדות ה"ממשלתיים להחמיר יותר בדרישותיהם לגבי אמנים זרים, לא לשחרר בסיטונות להקות זרות מתשלום מסיים, לתבוע בחומרת יתר לא להוציא את כספי ההכנסות מן הארץ ושורה ארוכה של צחים ותקנות, שנועדו כולם להקשות על עבודתם של האמרגנים המקומיים. אחרי שלהקת הפלאטרס עזבה את ישראל ובשעה שתיאטרון פיקולי המשך להציג בהצלחה זה החידוש השני בתל-אביב,

פורת, שילה ובניוספק, בגלל חגורה" הרקולס הצליח, לוי נכסל

לכלל הבנה הדדית, בישיבה שתתקיים ה"שבוע. שני המנהלים החדשים, יעקוב אגמון ואריה (אריק) הרצברג, חזורים רצוף טוב והם מתכווננים להסדיר פירסום משותף על לוחות המודעות, חיתור על פלקטים צביוניים ויקרים בשני התיאטרונים, ופרסום חרדי על תוכניות התיאטרון האחד בתוכניתו של השני... כמאלי צרפתי יביים בהתיאטרון הקאמרי. מרסל ליפובצקי מי שהיה הקריין הצרפתי בהצגת הוא הלך בשדות בפאריס, יביים בהקאמרי את הליה נעשה אימפרוביזציה מאת פירנולה. את התר"גום לעברית הכין נתן אלתרמן... בר"ח ה"ישנה, אשר נכללה בידי יורם מסמור באחד ממערכוניו שיוצגו השבוע בבכורת תיאטרון סמבטיון, נפסלה לשידור בסוגי ישראל. מסמור מספר במערכון על פגישתם של שני יהודים בחיבת, כשהאחד מגלה לשני: "אני מפא"ניק, אבי מפא"ניק וסבי מפא"ניק...". תמה השני: "הכיצד? הרי סבך מת כבר לפני שלושים שנה?!". משיב הראשון: "מת, מת, אבל הוא מצביע עד היום בשביל מפא"ני בקרית-שמונה".

שחקנית צעירה, שעברה לאתרוגה מ"תיאטרון סמבטיון לתיאטרון זורה, עוררה גל של רכילות סביב הנעשה במשפחת זריה האמת על גאולה נוגי: החל מראשית ה"עונה היא תופיע בתפקידה של ריקה בהצגת הפינגאן. בליווי המוסיקאלי של האקורדיון ניסט משה רון. ריקה ויוחנן ימשיכו להר"פיע בהפינגאן רק בתל-אביב... ר"ב" **עית המועדון** תופיע כנראה במועדון צברה של ליוא פולד בניו-יורק. בשנה ה"באה יאלצו יצחק קדישוון ויוסף (פפוי) מילוא, לחפש תחליף לרביעיה שתצא לסי"ביב בעולם.

למדו שפות

מהר וביסודיות בבית-הספר לשפות "קדימה" תל-אביב, בן-יהודה 74, טלפון 20314 נפתחים:

(א) אורפניות לאנגלית ללימוד מרוכז (2 שעות ביום) למתחילים ולמתקדמים וחוג השיחה (Conversation) למש"תלמים על-ידי מורים מאנגליה. כיתות קטנות.

(ב) קורסים לעברית, אנגלית וצרפתית למבוגרים מכל דרגות הידיעות וקורס מיוחד לשיפור הכתיב העברי.

(ג) קבוצות נפרדות לאנגלית לתלמידי בתי-ספר יסודיים ותיכונים בחודשי החופש, לביסוס הידיעות ועזרה בבחינות.

פרטים והרשמה: מ"9-12 לפנה"צ—3-9 בערב (פרט ליום ו').